

Jeg anser mig efter dette for berettiget til at udtale, at det, efter hvad der foregik i Maj Maaned, maatte betragtes som accepteret fra alle Sider, at Minister Stauning kunde deltage i de forberedende Drøftelser med sine Partifæller forud for den eventuelle Fredskonference, medens man efter de faldne Udtalelser og Forholdenes Karakter har Ret til at gaa ud fra, at Hr. Stauning ikke vil blive Deltager i selve Konferencen, hvor der kan blive vedtaget Resolutioner og Beslutninger, som det ikke vilde være heldigt, at en Minister undertegnede.

Zahle.

Til

Det konservative Folkepartis Bestyrelse.

Den 20. Juni tilstillede derefter Det konservative Folkeparti Konseilspræsidenten følgende Skrivelse:

Rigsdagen, den 20. Juni 1917.

Hr. Konseilspræsident *Zahle!*

I Besvarelse af den højtærede Konseilspræsidents Skrivelse af 16. Juni d. A. skal Det konservative Folkeparti angaaende dennes første Del minde om, at paa det Tidspunkt, — den 14. samme Maaned —, vor Henvendelse blev affattet, forelaa der samme Dag en Erklæring fra Minister Stauning om, at han var „villig til at træde ud af Ministeriet, hvis dette kan bringe Ro i Højre og dermed Ro i Landet“, en Erklæring, som Socialdemokratiets Rigsdagsgruppe (jfr. „Social-Demokr.“ af s. D.) enstemmig havde billiget. Da der heri fra Socialdemokratiets egen Side var peget paa en for dette Parti acceptabel og tillige en ifølge vor Opfattelse efter Omstændighederne tilfredsstillende Løsning af den foreliggende Situation, optog vi denne i vor Skrivelse og føjede hertil — da det selvfølgelig ikke kunde falde vort Parti ind at kræve Socialdemokratiet urepræsenteret i Regeringen — vor Antydning om, at Socialdemokratiet kunde vælge en anden Repræsentant end Hr. Stauning. Andet og mere har der ikke ligget i denne Antydning fra vor Side.

Vi ser nu til vor Beklagelse, at den højtærede Konseilspræsident ikke vil imødekomme vor Henstilling om at foranledige Hr. Staunings Fratreden, og Det konservative Folkeparti maa herefter gaa ud fra, at Hr. Stauning vedbliver at være Medlem af Ministeriet. Men paa Grund af Hr. Staunings Optræden *efter* den i Konseilspræsidentens Skrivelse nævnte Dato, 18. Maj d. A., ikke mindst hans uforsigtige og mod et enkelt af de krigsførende Lande rettede Udtalelser i Interviewet i „Berliner Tageblatt“, maa vi anse hans Forbli-